

**Avgvstini Valerii, Veronensis Episcopi, De Rhetorica
Ecclesiastica Libri III. Perqvam Ervditi**

Valiero, Agostino

Coloniae, 1582

Duplicam esse materiam huius artis: remotam, & proximam. Cap. IIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69050](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-69050)

L I B E R P R I M V S.

ne, dicendo auditores in sui admirationem traheret, & tot animas concionibus suis Christo lucraretur; ea, quæ dicebat, se reperire respondit in libello charitatis, in libello Spiritus sancti. Proximæ causæ efficiëtes, sunt labor & exercitatio. Forma in hoc est sita, ut aptè et congruerter dicatur ad populū; nam in scholis breuiter, acutè, & de rebus difficultibus agitur: ad populū verò copiosè, dilucidè, & de rebus in primis, ad virilitatem animarum spe- & tantibus, habendus est sermo, ità ut concionis forma, & eloquentia Christianæ vis, ac summa omnium præceptorum, quæ tradimus, B. Augustini verbis sit describenda, ut orator Ecclesiasticus ità dicat, ut intelligenter, obedienter, & libenter audiatur. De materia agamus.

Duplicem esse materiam huius artis: remotam, & proximam.

Cap. IIII.

MATERIA Ecclesiastico oratori subiecta, duplex est: remota, & proxima; remota continet omnia, quæ scripta sunt, ità ut quidquid ex philosophis, poëtis, historicis, oratoribus, ex omni scriptorum genere excerpti potest, ad utilitatem populi; id totum Ecclesiastico oratori, tanquam proprium, ab alijs usurpatum, subjiciatur. proxima verò materia, tribus dicendi generibus comprehendendi potest, Deliberatiuo, Demōstratiuo, & Iudiciali. Deliberatiuum genus est, quod in suatione & dissuasione versatur: cuius finis est utile. Demonstratiuum, quod in laudatione et vituperatione est positum: cuius finis est honestum. Iudiciale, in accusatione & defensione est situm: cuius finis est iustum. Utile, ut B. scribit Ambrosius,

6 DE RHETORICA ECCLES.

brofius, nihil est aliud, nisi quod confert ad vitam aeternam. Honestum sic definimus, virtutis decorum, qui cum utilitate ita est coniunctus, ut separari nequeat. Iustitia, est constans perpetuaque voluntas tribuendi ynicuique quod suum est: in hoc autem in primis sita est, ut agnoscatur celi & terra dominus, innocentiae remunerator, & scelerum vindicta: eiusque precepta obseruentur. Quia omnia cum ad veram hominis felicitatem referantur; constat, fines, non perinde ac Rhetores, utilitatem ab honestate plerunque se iungentes, putauerunt, esse a nobis Christianis distinguendos.

Genus Deliberatiuum ad quinque capitula referri posse. Cap. V.

CV M genus Deliberatiuum in bonorum suatione, et malorum dissuacione versetur: ad qua & omnis Ecclesiasticus oratoris labor, tanquam ad finem dirigitur, in hoc maximè studium & diligentiam ponat; ut a virtutis auocans populum Dei, ad veram pietatem, Christianasque omnes virtutes accendat atque inflammet. Ea vero, qua & Ecclesiasticus orator populo suadere solet, ad quinque fortasse capita, faciliori doctrinæ causa, redigi possunt; ad credenda, ad speranda, ad timenda, ad vitanda, ad agenda: quibus capitulo vniuersa ferè Theologia, & tota Christianè viuendi ratio comprehēditur. Nos qui clericis scribimus, quedam attingemus, qua ipsi aliquā propositionum copiam possint suppeditare, perfectam eorum capitum traditionem omittentes: nè, actum à doctissimis Theologis, agamus; & scopi, quem nobis proposuimus, obliti esse videamur.

De